

A gyermekkori elhanyagolás emelheti az öngyilkossági kísérletek kockázatát

A Semmelweis Egyetem kutatói 300 pszichiátriai fekvőbeteg bevonásával vizsgálták, milyen kapcsolat van a gyermekkori traumák és a felnőttkori öngyilkossági kockázat között. A *European Journal of Psychotraumatology* című folyóiratban megjelent [tanulmány szerint](#) az érzelmi és fizikai elhanyagolásnak is fontos szerepe lehet az ismételt öngyilkossági kísérletek hátterében. A korábbi hazai és nemzetközi kutatások elsősorban a fizikai és szexuális bántalmazás következményeire fókuszáltak, míg az elhanyagolás különböző formáinak szerepe kevesebb figyelmet kapott.

A gyermekkori bántalmazás és elhanyagolás, valamint az öngyilkossági magatartás is jelentős népegészségügyi probléma, a köztük lévő összefüggést pedig számos korábbi kutatás igazolta. Kevésbé ismert azonban, hogy a gyermekkori traumák egyes formái milyen kapcsolatban állnak az öngyilkossági kísérletek ismétlődésével. A Semmelweis Egyetem kutatói ezért azt is megvizsgálták, van-e különbség a gyermekkori traumák szempontjából azok között, akik egyszer, illetve többször kíséreltek meg öngyilkosságot.

A tanulmányban vizsgált 300 pszichiátriai fekvőbeteg körében az érzelmi elhanyagolás volt a leggyakoribb gyermekkori traumaforma (93%), a résztvevők több mint 90 százaléka pedig legalább kétféle gyermekkori traumáról is beszámolt. A vizsgálat szerint a különböző traumaformák gyakran együtt fordultak elő és hatásaik összeadódhatnak. A fizikai elhanyagolás magasabb mértéke pedig az ismételt öngyilkossági kísérletek nagyobb esélyével mutatott összefüggést. Mivel a vizsgálat pszichiátriai fekvőbetegek körében készült, az eredmények közvetlenül nem általánosíthatók a teljes népességre.

„Eredményeink azt mutatják, hogy az elhanyagolás súlyos és hosszú távú következményekkel járhat, ezért jelentőségét nem szabad alábecsülni.” – fogalmazott Szeifert Noémi, a Semmelweis Egyetem Szent Rókus Egészségközpontjának klinikai szakpszichológusa, a tanulmány első szerzője.

Elhanyagolásról akkor beszélünk, amikor a gyermek alapvető fizikai vagy érzelmi szükségletei tartósan nem teljesülnek. Az érzelmi elhanyagolás az érzelmi támogatás és a biztonság tartós hiányát jelenti, míg fizikai elhanyagolásról akkor beszélünk, ha a gyermek alapvető fizikai szükségleteiről – például a megfelelő táplálkozásról, ruházatról vagy egészségügyi ellátásról – tartósan nem gondoskodnak.

A tanulmány szerint ugyanakkor a gyermekkori traumák és a későbbi öngyilkossági magatartás között nem állapítható meg közvetlen ok-okozati kapcsolat. Az öngyilkossági magatartás összetett jelenség, amelynek kialakulásában biológiai, pszichológiai és társas tényezők kölcsönhatása játszik szerepet. A gyermekkori traumák hosszú távon fokozhatják a sérülékenységet, később pedig összefügghetnek mentális zavarokkal és káros szerhasználattal is. A későbbi következményeket ugyanakkor számos védőfaktor – például a biztonságot nyújtó családi és társas kapcsolatok – is befolyásolhatja.

„Tanulmányunk ugyan alátámasztja a korai traumák és a felnőttkori öngyilkossági kockázat közötti összefüggést, azonban további kutatásoknak kell feltárniuk, hogy pontosan milyen tényezők is jelentik ezt a kapcsolatot.” – mondta dr. Gonda Xénia,

egyetemi docens, a Semmelweis Egyetem Klinikai Pszichológiai Tanszékének tanszékvezetője, a tanulmány utolsó szerzője.

A gyermekkori bántalmazásnak és elhanyagolásnak nincsenek mindig egyértelmű, jól felismerhető jelei, de bizonyos változások figyelmeztetőek lehetnek akkor is, ha a gyermek maga nem beszél az átéltekről. Ilyen például a viselkedés jelentős vagy tartós megváltozása, a fokozott szorongás, a visszahúzódás vagy a korábban kedvelt társas és közösségi tevékenységek kerülése. Ezek önmagukban nem bizonyítják, hogy a gyermek bántalmazást vagy elhanyagolást él át, de jelezhetik, hogy nehézségekkel küzd, és segítségre lehet szüksége.

A bántalmazás és az elhanyagolás azonban gyakran rejtve marad, mivel az érintettek félelemből vagy a lehetséges következményektől tartva nem beszélnek az őket ért sérelmekről. [Egy korábbi magyar becslés szerint](#) mindössze minden harmincadik gyermekkibántalmazási vagy elhanyagolási eset kerül be a hivatalos statisztikákba.

Amennyiben Ön vagy környezetében valaki krízishelyzetben van, kérjük, hívja a nap 24 órájában ingyenesen elérhető 116-123-as lelkielsősegély-számot.

Sajtókapcsolat:

- +36 20 670 1574
- hirek@semmelweis.hu

Eredeti tartalom: Semmelweis Egyetem

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/33287/a-gyermekkori-elhanyagolas-emelheti-az-ongyilkossagi-kiserletek-kockazatat/>